

Hadharah (Kultur) og Madaniyya (Civilisatoriske Midler)

Bismillahir Rabmanir Raheem

Der findes en forskel på kultur (Hadharah), og de materielle aspekter af kulturen (Madaniyya). Hadharah er samlingen af opfattelser om livet, hvorimod Madaniyya vil sige de materielle former for sanselige genstande (SMS, Internet, motorcykel, og lignende), som bliver anvendt i dagligdagen. Hadharah baseres på en særskilt verdensanskuelse ('Aqidah), og er derfor **specifik**. Madaniyya kan være to typer: **Specifik** og **Universel**.

Objekter såsom statuer, er specifikke, og er derfor produkter af en specifik Hadharah. Materielle aspekter, produceret af videnskaben og dens fremskridt, industrien og dens udvikling, er generelle, og er således ikke særegen for en specifik nation, men de er derimod universelle.

Denne forskel på Hadharah og Madaniyya skal altid erkendes og bevares. Man skal altid være bevidst om de former, som er et resultat af Hadharah, og de Madaniyya former, som er et resultat af videnskab og industri. Så når man adopterer et Madaniyya objekt, skal forskellen på dens former og adskillelsen fra Hadharah være klar. Og der skal ikke være nogen protest imod tilegnelsen af den vestlige Madaniyya, som er resultatet af videnskab, industri osv. Men vestlig Madaniyya, som kommer fra den vestlige Hadharah, skal overhovedet ikke adopteres, fordi vi har ikke tilladelse til at adoptere den vestlige Hadharah, fordi den modstrider den islamiske Hadharah i det grundlag den bygger på, dvs. dens verdensanskuelse ('Aqidah) og dens forståelse af meningen med menneskets lykke.

Den vestlige Hadharah er grundlagt på religionens adskillelse fra livet, og den afviser, at religionen skal have noget at sige i livets affærer, og derfor adskilte den religionen fra staten. Resultatet er naturligt for dem, der adskiller religionen fra livet, og afviser dens påvirkning i livet. Det var på basis af dette grundlag, at livet og livets system blev bygget. Dens Hadharah betragter hele livet(s formål) som søgen efter gavn og nytte. Altså er dens målestok for handlingerne i livet denne gavn. Derfor er gavnen fundamentet, hvorpå systemet er grundlagt, og dens Hadharah er bygget.

Gavnen er den mest fremstående, og tydelige opfattelse i dens system, og i den vestlige Hadharah. Lykken ifølge dem, vil sige at søge, og opnå sanselig tilfredsstillelse. Det vil sige efterfølgende, at den vestlige Hadharah er grundlagt på jagten efter opnåelsen af gavn, og den tager intet andet end gavnen i betragtning, hvormed den gøres til målestokken for handlinger.

Den åndelige side begrænses til individet, og er ikke del af den sociale orden. Menneskets åndelige affærer begrænses til kirken og præsteskabet. Altså er der ingen moralske, åndelige, eller humanitære værdier i den vestlige Hadharah, men derimod kun materialistiske værdier. På grund af det, så blev humanitære handlinger affilieret til organisationer, som var adskilt fra staten, eksempelvis Røde Kors, og missionærerne. Enhver værdi, bortset fra den primære materialistiske gavn og nytteværdien, blev ekskluderet fra livet. Den vestlige Hadharah består af disse opfattelser om livet.

Men hvad angår den islamiske Hadharah, så blev den etableret på et grundlag, som modstrider den vestlige Hadharah. Dens syn på livet og meningen med lykke, er forskellig fra den vestlige Hadharah. Den islamiske Hadharah bygger på erkendelsen af Allah ﷻ, og at Han ﷻ har nedfældet et system for mennesket, livet og universet. Han ﷻ sendte Muhammad ﷺ med Islam som den eneste Deen for menneskeheden. Det betyder den islamiske Hadharah er grundlagt på basis af den islamiske 'Aqidah der består af erkendelsen af Allah ﷻ, Hans Engle, Hans Bøger, Hans Profeter og Sendebude, det Hinsides, og den Frie Vilje og Handlekraft (al-Qadhaa wal-Qadar).

Således er 'Aqidah fundamentet for denne Hadharah, og derfor er Islams Hadharah grundlagt på et åndeligt fundament.

Livet i den islamiske Hadharah, betragtes udfra Islams perspektiv, som udspringer fra den islamiske doktrin eller 'Aqidah. Så både livsførelsen og handlingerne er blevet etableret på basis af denne 'Aqidah. At betragte

materiens sammenblanding med ånden, som de handlinger, man udfører i overensstemmelse med Ahkam Shar'iyah, udgør det islamiske livssyn.

Skønt handlinger er materielle, så udgør menneskets overholdelse af forholdet til Allah ﷻ når han udfører handlingen som noget der er Halal eller Haram, selve ånden (Rouh). Det betyder, at sammenblandingen af materien og ånden, har fundet sted. Følgelig regulerer Allahs ﷻ påbud en muslims handlinger. Muslimernes ultimative mål i udførelsen af deres handlinger, i overensstemmelse med Allahs ﷻ påbud, er opnåelsen af Allahs ﷻ Tilfredshed (Ridhwaan) og ikke gavnen. Men det umiddelbare mål når man påtager sig handlingen er søgen efter en værdi som varierer alt efter handlingens type. Værdien kan være materialistisk for personen der kaster sig ud i handel for at opnå en profit, hvor den ilagte indsats udgør en materiel handling. Samtidig er personen vejledt af sin bevidsthed om sit forhold til Allah ﷻ, gennem Allahs ﷻ påbud hvormed Hans ﷻ Tilfredshed søges.

Og værdien kan være spirituel, eksempelvis i Bøn, Zakaah, Faste eller Pilgrimsfærd (Hajj). Værdien kan være moralsk eller etisk, eksempelvis i opretholdelsen af sandheden, ærlighed, eller at vise loyalitet. Værdien kan være humanitær, eksempelvis i redningen af den druknende person, eller ved at hjælpe de fattige.

Så disse værdier søges af mennesket, når han påtager sig handlingen. Disse værdier skal ikke betragtes som drivkraften bag menneskers handling, og er heller ikke det ultimative mål. Så de skal udelukkende betragtes som den specifikke handling, der varierer alt efter handlingens type.

Lykke er opnåelsen af Allahs ﷻ Tilfredshed, og ikke opfyldelsen af menneskets behov. Tilfredsstillelsen af alle slige behov - organiske behov og instinktive lyster - er essentielle midler for opretholdelsen af personen, men lykke, garanteres ikke med deres (midlertidige) opfyldelse. Altså er dette, det islamiske syn på livet, på hvis basis perspektivet (livssynet) er, og det er den islamiske Hadharah.

Det er tydeligt at den islamiske Hadharah modstrider den vestlige Hadharah i enhver henseende. Genstande der hører ind under de Madaniyya genstande, som er resultatet af en Hadharah, som er specifik for den islamiske Hadharah, modstrider den første type af Madaniyya, som er specifik for den vestlige Hadharah. Eksempelvis er pornografi i sig selv et koncept fra vestlig Hadharah. Og den vestlige Hadharah betragter billedet af en nøgen kvinde som noget, der er i overensstemmelse med dens syn på kvinder. Altså betragter et individ fra Vesten det nøgne billede som et stykke kunst, han kan være stolt af, fordi det opfylder de artistiske betingelser.

Men denne Madaniyya genstand modstrider den islamiske Hadharah, og det islamiske syn på kvinder, der betragter kvinden som en ære, der skal beskyttes. Så den slags fotografier skal forbydes, fordi de provokerer den seksuelle drift, hvilket resulterer i moralsk fordærv i samfundet. Ligeledes, hvis en muslim skulle bygge et hus, som er et Madaniyya objekt, så ville han tage i betragtning, at kvinderne i huset ikke skal kunne ses udefra. Følgelig omslutter muslimen huset med en væg, og er opmærksom på vinduernes position, men det vestlige individ tager ikke disse attributter i betragtning, på grund af den Hadharah han adopterer.

Det gælder alle de civilisatoriske objekter, som er produceret af den vestlige Hadharah, eksempelvis statuer, klæder osv. Så hvis klæderne er del af de vantros Deen, så forbydes muslimerne at have dem på, fordi de fremviser et bestemt syn på livet. Men hvis klæderne ikke er del af de vantros livsførelse, og anvendes fordi de er praktiske og anvendelige, betragtes de som et universelt Madaniyya objekt, som er tilladt for muslimer at anvende.

Madaniyya objekterne, som er produktet af videnskab og industri, eksempelvis laboratorieudstyr, medicinske og industrielle værktøjer, møbler, tæpper osv.; alt sammen er universelle Madaniyya objekter. Anvendelsen af slige objekter, som ikke er resultatet af deres Hadharah, er tilladt.

Et kig på den vestlige Hadharah, som kaster sine lange skygger over hele verden, afslører, at den ikke kan garantere menneskets lykke. Tværtimod er den vestlige Hadharah selve årsagen til menneskets dybtliggende elendighed. Denne Hadharah adopterer religionens adskillelse fra livets affærer som sit grundlag, hvormed det spirituelle aspekt i den sociale orden, ikke bliver taget i betragtning, og den skildrer livet som opfyldelsen

af lyster, og opnåelsen af gavn (olie og gas i Afghanistan og Irak) som grundlaget for relationer imellem mennesker.

Dette vil uundgåeligt ikke producere andet end vedvarende elendighed og ængstelse. Så længe gavn er dens grundlag, vil konflikter om den naturligt forøge sig, og anvendelse af magt for at etablere et forhold imellem folk, vil være naturlig. Altså er kolonisering naturlig for tilhængerne af denne Hadharah, og eftersom gavn alene udgør livets grundlag, så vil enhver fremkomst af etik være ustabil. Så det er naturligt, at den gode etik forvises i livet ligesom de spirituelle værdier blev forsømt og selve livet blev grundlagt på konkurrence, strid, aggression, og kolonialisme. Denne spirituelle krise hos folket, vedvarende ængstelse, og udsprede ondskab over hele verden, tjener i dag som tydelige og uomtvistelige klare fordømmelser af denne vestlige Hadharah, som den har resulteret i. Den har domineret verden, og har medført disse alvorlige resultater, og har dermed udgjort en stor fare for menneskehedens normale funktion.

Et overblik af den islamiske Hadharah, som dominerede verden helt fra det syvende århundrede (ifølge den gregorianske kalender), indtil slutningen af det attende århundrede, afslører, at den slet ikke havde nogen kolonialistisk karakter. Kolonialisme er sandelig fremmed for Islams natur, eftersom den ikke gør forskel på muslimer og andre folk, med hensyn til udmåling af retfærdighed, og sikring af rettigheder til alle folk, som underkastede sig den i dens regeringstid. Dette er en Hadharah, som er grundlagt på et spirituelt fundament, som opfylder alle værdierne: materialistiske, spirituelle, moralske og humanitære. 'Aqeedah prioriteres i livet, der beskrives som noget der bliver dirigeret af Allahs ﷻ påbud.

Islam betragter lykke som opnåelse af Allahs ﷻ Tilfredshed. Når den islamiske Hadharah vil dominere igen, som den gjorde før, vil den garantere løsningen på den krise, som truer verden og menneskehedens velfærd.